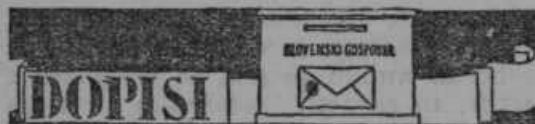

la obupu, ko je zbežal črnc pri pogledu na-me. Tekla sem za njim in končno je počakal. Kolikor sem mogla, sem ga pomirila s kazanjem. Prepričal se je, da mu ne preti nobena nevarnost, in da sva res v največji sili. Pokazal nama je studenec. To je bila prva voda tekoma 36 ur, s katero sem si omočila usta. Zamorec je storil za naju, koli-

kor je mogel in se je podal do bližnje naselbine po pomoč. Med njegovim odhodom sem zagledala letalca nad nama, ki sicer ni mogel pristati radi goščave, pač pa je alarmiral rešilni oddelek v Nairobi. Najino letalo se je ob pristanku čisto razbilo in le ena perut je še bila uporabna za nosala za težko ranjeno spremljevalko Page.»

Kamnica pri Mariboru. V Rošpahu nas je zadela velika žalost, ker smo položili k večnemu počitku našo ljubo mater Marijo Zorec. Umrla je v starosti 67 let dne 28. januarja t.l. Velika množica ljudi jo je prišla kropiti. Pospremili smo jo k ljubemu miru in v večno veselje. Saj se je dosti mučila in trpela na svetu. Bila je pridna in skrbna gospodinja ter dobra mati. Zapustila je moža in 4 hčerke, ki zelo žaluje zanjo. Naj v miru počiva! — V doči od 10. na 11. februarja je bilo ukradenih osem lepih kokoši g. Dolnšeku na Kamnici. — Predpusno veselico s prostim vstopom priredi kamniško prostovoljno gasilno društvo v gostilni Hiter v nedeljo dne 26. februarja, od 19. ure naprej. Dobrodošli!

Sv. Jernej nad Muto. V minulem tednu sta bila tukaj dva pogreba, redkost, navadno se mrličji pokopljejo na Muti. V četrtek dne 9. februarja je bila pokopana posestnica Marija Gracej, rojena Preglav, po domače Nunčič, stara 43 let. Vodenica jo je spravila v grob. Pretresljiv je bil jok otročičev ob materinem grobu na pokopališču. V soboto dne 11. febr., je bil pogreb posestnika Karola Palko po domače Ledinek, ki je umrl za vnetjem pljuč, star 73 let; nedavno se je hudo prehladil. Pokojni je rad glasno molil v cerkvi sv. rožni venec, pa tudi ob drugih priložnostih, sicer pa je bil vesele in šaljive narave. Naj počiva v miru! Ko se je v četrtek zvonilo obema mrličema, je počil veliki zvon. Malokateri cerkev ima to veselje, da bi bila ohranila dva zvonova izza svetovne vojne, zato je ta slučaj obžalovanja vreden, ker je bilo zvonilo

še iz prav čistega materiala iz časa davno pred svetovno vojsko.

Kotlje. G. ban je z odlokom z dne 6. t. m. 4 izvoljene odbornike tukajšnje občine razrešil njihove službe in sicer so to: Trup Anton, I. občinski svetovalec; Zvartnik Florijan, blagajničar; Kos Blaž in Lesjak Alojz. Vsi so že dolgo leta vestno vršili svojo službo, zlasti Trup Anton je radi svojega neumornega ter požrtvovalnega dela za občino užival splošen ugled in spoštovanje, je po prevratu tudi šest let občini županoval in bil tudi pri zadnjih volitvah soglasno zopet za župana izvoljen, pa je to čast odklonil. Kot mož korenjak je za časa vojne radi svojega narodnega prepričanja in odločnega nastopa moral veliko trpeti in je v priznanje svojih zaslug za blagor občine in države bil tudi odlikovan z redom sv. Save V. razreda. Novoimenovani občinski odborniki so gg.: Gradišnik Matija, Kolar Anton, Merkač Filip in Zakel Vinko.

Fram. V nedeljo dne 12. t. m. je umrl na Požegu Franc Mom, po domače Dogec. Za dobrim in vzglednim možem žalujejo vsi vaščani, vsem je bil priljubljen. Naj počiva v miru, njegovi družini naše iskreno sožalje! — Pogreba gospe Ane Rozman dne 13. t. m. v Mariboru se je udeležilo veliko Framčanov, tudi gasilci in pevski zbor, ki je zapel žalostinko. Blaga gospa je vsako poletje bivala v svojem dvorcu v Framu in ohranila jo homo v hvalenjem spominu!

Sv. Martin pri Vurbergu. O presneti predpust, vse sili v zakonski jarem! Pretečeno nedeljo je bilo oklicanih kar 11 parov, eden si pripelje nevesto iz druge fare, zopet druga pa ženina od drugod. V Spodnji Koreni se je poročil na svojem posestvu Ignac Tepeh s Terezijo Dvoršak. Oba sta bila pridna člana Marijine družbe in čitatelja naših listov. V

Ciglencah se je poročil Jožef Vuzem, dolgoletni član bivšega »Orla« in Orlovske srenje, saj je bil v obeh odborih dosti let, ter član Marijine družbe, soustanovitelj ljudske posojilnice in član načelstva pašniške in gozdne zadruga ter posestnik, vrl agitator za naše lište; nevesto si je pripeljal iz Ptuja. V Spodnjem Dupleku se je poročil Poldek Grajfoner z Drozgovo deklo, Konrad Paulin z Marijo Čeh od Sv. Barbare. — V Ciglencah se je dogodil žalosten slučaj uboja. Jakob Šuen, posestnik, je do smrti obstrelil očeta več otrok Janeza Slaniča. Rajni je bil priden delavec, zmiraj zvest svojemu gospodarju. Naj počiva v miru! Nagle in žalostne smrti reši nas, o Bog!

Sv. Barbara v Slov. gor. Bridko gospodari božja dekla smrt po občini Koreni, letos je ugrabila že devet oseb iz te občine. V zadnjem času je boguvdano preminul Anton Glonar, posestnik v Zgornji Koreni, mož poštenjak, skrben gospodar, veren katoličan in dober Slovenec. Rajni je vse svoje otroke dobro vzgojil. Najstarejši sin dr. Jože Glonar je bibliotekar v Ljubljani, drugi sin Ivan je komandir žand. stanice v Celju, preje v Laškem. Ostala dva sinova in tri hčere so že sami svoji gospodarji. Celi družini Glonarjevi naše iskreno sožalje! — V Spodnji Koreni je preminul Peter Pulko, bivši posestnik in veren kristjan, in Marija Kamler, posestnica in dobra gospodinja, katere je nešteto let sama kot vdova pošteno gospodarila na svojem posestvu. Vsi navedeni so bili zvesti naročniki našega »Slovenskega gospodarja« mnogo let že. — V Zgornji Koreni so umrli Lina Bežjak in Neža Kraner in občinski revež Jože Kramberger. Vsem bodi Bog milostljiv sodnik! Preostalim naše sožalje! — Da ne boste mislili, gospod urednik, da tukaj ljudje samo umirajo, vam moram tudi nekaj omeniti o gostijah. V Zgornji Koreni se je poročila Roza Verlič, posestnica, ženina pa si je našla v St. Petru v Trčovi Lipovnika. Ker pa so se v Žikarcah bal, da bodo vlekli ploh, imajo tam kar tri neveste. Vinko Medved, mesar, se je poročil s posestnico Barbiko Gomilšek na njeni dom. Vsem daj Bog obilo sreče in blagoslova! — Občina Korena dobi brezposelne delavce za nadaljno gradnjo ceste. Prosimo gospe pri banski upravi in pri okrajnem cest-

Tisti, ki je stražil pri vratih, je povedal, da se je vzdignil zunaj nenadoma metež; bila je črna tema, tedaj pa je kakor iz tal zrastle črna postava in skočila ob njem kvišku. Predno je prišel do sape, ga je začela daviti, da je izgubil zavest. Ko se je prebudil v veži, je imel usta zamašena, noge in roke zvezane. In smučiči ni bilo nikjer več.»

Tresoč se od jeze so stali obmejni stražniki v veži. Bili so vrlji ljudje, ki so zvesto vršili svojo službo, in pogumni. Sedaj pa so jih potolkli njihovi neizprosni sovražniki, tihotapci.

Blažun je še vedno z nepremičnim obrazom stal pred njimi. Vprašal je:

»Ali ste našli v moji hiši kaj protipostavnega?«

»Ne,« so se jezili stražniki.

»Potem je vašega službenega opravka tukaj pač konec in prosim vas zelo vljudno, da zapustite mojo gostilno.«

Okrog voglov je tulila snežna vihra, smučiči pa niso imeli več. Kam naj se obrnejo sedaj v tej strašni noči? Tedaj je izpregovoril Blažun:

»V Svetem pismu je zapisano: Blagor usmiljenim, in je še zapisano: Prenočite tujce. Huda noč je. Gospodje naj kar ostanejo v moji gostilniški sobi.«

Radi ali neradi so stražniki sprejeli to ponudbo. Snežna vihra je postajala vedno silnejša, stražniki pa so sedeli ob turobni luči edine svetilke, ki jim jo je dovolil prižgati gostilničar. Železna peč se je že zdavnej ohladila; bilo je mrzlo, stražnike je zeblo, zlovoljni so použili to, kar so imeli še s seboj. Višjega stražnika, čigar sum je bil padel na Blažunovo gostilno, sicer niso gledali preveč prijazno, vendar pa je imel končno le prav, ko je trdil, da je imela tu neka sodrga svoje prste vmes.

Medtem pa je Blažun zaprl Sveto pismo, legel v posteljo in se smejal.

(Dalje sledi.)

»Potlej, prijatelj, mu oče odgovori, »se pa ne bo več ženil.«

Prepuzen strah.

Neki zapravljivec je rekel svojemu prijatelju, da res sam spozna, da bo kot berač umrl, ako bo še dalje tako potratno živel.

»Veš kaj, ljubi moj, mu odgovori prijatelj, »jaz se pa za te še kaj več bojim. Ako jo boš tako uganjal, boš še kot berač živel.«

Dve slabi vinski lastnosti.

Tudi dve slabi lastnosti ima vino: če ti vode vanj vliješ, ga zmešaš in pokvariš; če je pa ne, tedaj pa vino tebe zmeša in te pokvari.»

Širite „Slov. gospodarja“!